

1. Uvod

Kriminalistika izgrađuje osnovne postavke i opšta pravila postupanja, koja bi trebala da posluže za usmeravanje rada subjekata antikriminalne prakse. U drugom procesu praktične primene kriminalistika je izgradila svoja osnovna načela koja služe za usmeravanje rada u svim kriminalističko taktičkim situacijama u postupku otkrivanja i dokazivanja krivičnog dela, kako prilikom primene kriminalističko – taktičkih, kriminalističko – tehničkih, kriminalističko – operativnih radnji i mera i radnji i mera kriminalističke metodike, koja sintetizuje i konkretizuje znanja navedenih disciplina u odnosu na razjašnjavanje i dokazivanje pojedinog krivičnog dela, tako i prilikom primene istražnih radnji. Kao osnovna načela kriminalističkog rada mogu se istaći sledeća načela:

načelo zakonitosti

načelo objektivnosti

načelo brzine i operativnosti

načelo metodičnosti i planiranja

načelo kritičnosti i samokritičnosti

načelo temeljitosti i upornosti

načelo jedinstvenog rukovođenja

načelo koordinacije i saradnje

načelo čuvanja sližbene tajne

načelo međunarodne saradnje

načelo humanosti

1. Dr. Mićo Bošković, Osnovi Kriminalistike, Fakultet za pravne i poslovne studije, Novi Sad 2008, strana 15

2. Mr. Milan Žarković, Kriminalistika, Beograd 1999, strana 22

4

2. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti, postavlja pred organe sprečavanja, otkrivanja, rasvetljavanja i dokazivanja kriminaliteta, zahtev da u svom radu strogo i dosledno poštuju pozitivne zakonske propise. Od njih se traži da prilikom obavljanja funkcija vode računa o granicama svojih prava i obaveza, da preduzimaju radnje i primenjuju sredstva koja će u svakom trenutku imati odgovarajući pozitivno pravni osnov. On se nalazi u pojedinim odredbama Ustava R.S. a detaljnije je razrađen u zakonu o krivičnom postupku, krivičnim zakonima (savezni, republički), Zakonu o unutrašnjim poslovima. Insistiranje na doslednoj primeni načela zakonitosti je od posebnog značaja kod radnji kojima se građanima ograničavaju ili oduzimaju sloboda i prava garantovana ustavom (lišenje slobode, upotreba sredstava prinude, ulazak u tuđi stan i druge prostorije), odnosno čijim se preduzimanjem obezbeđuje činjenični osnov za utvrđivanje krivične odgovornosti određenog lica i presuđenje krivične stvari (istražne radnje).

3. Načelo objektivnosti

Preduzimanje kriminalističkih mera i radnji, otkrivanja, rasvetljavanja i dokazivanja krivičnog dela mora da ima uvek jedan isti cilj – potpuno i istinito utvrđivanje činjeničnog stanja. Ostvarenju ovog cilja doprinosi pravilan izbor kriminalističkih mera i radnji, mesta, vremena i načina njihovog

preduzimanja, a takođe, i postupanja službenog lica koje je lišeno pristrasnosti, sujete i ličnih stavova.

Drugačiji pristup može dovesti do neuspeha u radu, di nepravilnih i nezakonitih odluka. Primena odgovarajućih kriminalističkih metoda i sredstava zahteva staložen i odmeren odnos prema ljudima čija se delatnost ili ponašanje razjašnjavaju. Ispravan pristup u radu na rasvetljavanju događaja ne sme favorizovati nijednu verziju o njegovog uzroku, toku i učešću određenih lica u njemu. Opreznost u donošenju zaključaka je natočito važna u početnim fazama rada, odmah po saznanju da postoji sumnja o učinjenom krivičnom delu, odnosno određenom licu kao učiniocu. Službeno lice koje primenjuje metode i sredstva kriminalistike je dužno da sa jednakom pažnjom i uvažavanjem utvrđuje sve činjenice bitne za razjašnjenje dela.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com